

5. Udgift til etablering eller renovering af fællesantenneanlæg

Hybridnettet føres som bekendt ikke ud til den enkelte husstand, men kun til fællesantenneanlæg. Hvor et sådant ikke findes, må beboerne derfor selv etablere det. Det betyder at de nye udgifter til fællesantenneanlæg vil kunne svinge fra 0 kr. (hvor der allerede er etableret fællesantenneanlæg med en kapacitet svarende til hybridnettet) over renovering af et gammelt anlæg (typisk af et anlæg med en kapacitet på 6 kanaler; dette beløb er opgivet til at kunne svinge fra ca. 300 kr./abonnet i boligblokke til ca. 1.000–1.400 kr./abonnet i villaområder) til oprettelse af et helt nyt fællesantenneanlæg. (Jfr. også udtalelser af næstformanden i Fællesforeningen af Danske Antenneforeninger, cand. jur. John Aakjær i Berlingske Tidende den 5. januar 1984).

6. Udgift til nyt TV-apparat

For en række TV-ejere vil det være nødvendigt enten at købe nyt TV-apparat for at kunne modtage de 24 kanaler, som hybridnettet tilbyder, eller at forsyne det gamle TV-apparat med en programvælgerkasse (pris ca. 500 kr.).

7. Udgift til modtagelse af TV-programmer

Ved modtagelse af nabolands-TV via hybridnettet vil der sandsynligvis skulle betales en afgift. Hertil kommer, at nogle af satellit-TV-kanalerne finansieres via abonnementsordninger. Således er prisen i England for at abonnere på spillefilmskanalen »Premiere«,

som sendes via kommunikationssatellitten Intelsat, opgivet til ca. 1.200 kr./året pr. husstand (svarende til den schweiziske filmkanal PaySat). De fleste satellit-TV-kanaler er imidlertid reklamefinansieret.

8. Takstudjævningsmuligheder

I udsendelsen »Apropos nu«, DR den 13. januar 1985 gav Preben Kjær Petersen, JTAS, et eksempel på muligheden for yderligere takstudjævning. (Preben Kjær Petersen, interview af Allan de Waal i DR, »Apropos nu«, 13. januar 1985, kl. 12.30–13.00, P 1).

Preben Kjær Petersen (PKP): »Hvis man udligner totalt, også på kommuneniveau, så kunne man jo overføre nogle penge fra de tættere bebyggede områder til de tyndere bebyggede områder.«

Allan de Waal (AdW): »Kan du give et eksempel på det?«

PKP: »Ja, jeg vil tro, at hvis man tog f.eks. de meget store købstæder og så bare forhøjede dem en 10–15 pct., så var det muligt man næsten kunne halvere omkostningerne ude i den tynde del.«

AdW: »Dvs. hvis man i Århus betalte bare 10 pct. mere end man ellers kunne slippe med, så ville man f.eks. i Lemvig kunne slippe med det halve af de dyre takster, man ellers ville lande på.«

PKP: »Ja, noget i den stil dér. Jeg tør ikke sige, om det lige er de tal dér, men der er ingen tvivl om, at der vil være nogle overskudsmuligheder til at gøre godt med de andre steder. Det er jo det, man bruger i alle andre sammenhænge, når der er tale om solidariske takster.«